

1. V jednom chudém království
je to dávno pryč
tak pradávno
žil starý dobrý král.

Neměl velké bohatství,
přesto jedenkrát,
když přilít čáp,
tak uspořádal bál.

- R. Sám sezval příbuzné, na jednu zapomněl
a tak když ve dveřích stála tam pak
zbled a pryč je smích
jak stín zbled král a pryč je smích.

2. Nálada je povadlá
jako růže květ
když přejde mráz
a z kolébky jde pláč.

Nepozvaná příbuzná
rychle přiskočí
šátkem otírá
slzy královské.

- R. Šípkovou Růženkou tvé dítě nazývám
a věz za šestnáct let přijde k vám kněz
pro ni růže dát.
Jak stín zbled král a pryč je smích.
Jak stín zbled král a pryč je smích.

3. Šestnáct roků střeží král
svou Růženkou
jak diamant
jak oko v hlavě své.

Až v předvečer výročí
děvče objeví
kdesi v zahradě
pár keřů růžových.

- R. Růženka šípková tu růži přivoní
a trn si do prstu vbodne a spí
spánkem stoletým.
Á-á á-á-a-á-a-áá.
Á-á á-á-a-á-a-áá.